Alianta Familiilor din Romania <office@alianta-familiilor.ro>

To

gheorghegavrilacopil@yahoo.com

Today at 6:31 AM

ALIANTA FAMILIILOR DIN ROMANIA

Str. Zmeica nr. 12, sector 4, Bucuresti
Tel. 0741.103.025 Fax 0318.153.082
www.alianta-familiilor.ro
office@alianta-familiilor.ro

26 ianuarie 2017

-

DIN NOU DESPRE ALIANTA SECULARISMULUI INTOLERANT CU ISLAMUL TERORIST

Doar acum doua saptamini am publicat un comentariu despre alianta tacita intre secularismul intolerant si islamul terorist. Nu intentionasem atunci sa revenim asupra subiectului atit de curind, dar citeva materiale publicate de New York Times imediat dupa publicarea comentariului nostru au adus subiectul din nou in prim plan. Subiectul e important si necesita sa fie bine cunoscut. Dar inainte de a continua comentariul nostru din 12 ianuarie e important sa cunoastem citeva detalii despre New York Times si cei care il publica.

New York Times si islamul

E incontestabil ca New York Times e cel mai prestigios si influent ziar din lume, cu cel mai mare tiraj si cea mai mare audienta. Cind New York Times se pronunta asupra unui subiect, politicienii si intreaga lume iau aminte. Comentariile bordului editorilor ziarului sunt deoseori luate ca drept evanghelie de cei care le citesc si influenta ziarului se simte in toata lumea, atit in politica cit si mai ales in viata intelectuala. Zilinic, ziarul publica o sumedenie de stiri, comentarii si opinii. Editiile cotiniene ale ziarului ajung uneori chiar la 100 de pagini iar cele din weekend la chiar sute de pagini. Subiectele sunt diverse, iar editia de sfarsit de saptamina acopere subiecte variate, de la politica, arta, educatie, cultura, la istorie, si, mai ales recenzii de carti. Literalmente editia de final de saptamina publica recenzii a zeci si zeci de noi aparitii editoriale. Iar opiniile saptaminale sunt scrise de intelectualii, politicienii, sociologii, si legiuitorii de varf ai Americii. Nu putini intelectuali de anvergura din tarile occidentale publica

si ei. A scrie pentru New York Times e apogeul meseriei de jurnalist. New York Times scoate si o editie internationala, numita International New York Times, la Paris, cunoscuta cu pina nu multi ani in urma ca International Herald Tribune.

Cu adevarat impresionat. Dar atunci, care e critica? In marea lor majoritate materialele publicate de New York Times sunt partinitoare, incepind de la formularea titlurilor articolelor ori materialelor pina la continutul lor, adica ce se scrie si ce nu se scrie, cine scrie si cui nu i se permite sa scrie, ce subiecte se trateaza si ce subiecte nu se trateaza. Se scrie dintr-o perspectiva liberala, anti-traditie, anti-religie, anti-valori si, in special, anti-crestina. Ziarul e un veritabil varf de lance al ultimelor curente care se ivesc pe orizont. Fie ele bune, fie ele rele. Promovarea curentelor anti-traditionale si anticrestine atrag cititori, atit din grupurile netraditionale cit si din cele traditionale. Ziarul a fost si inca este varful de lance al revolutiei sexuale din America. E promotorul avortului, ateismului, al anti-crestinismului si, in esenta, al secularismului. Autorilor atei li se acorda spatii largi in paginile ziarelor, iar revolutia sexuala e mereu prezenta in paginile ziarului si mai ales a unei publicatii de sfarsit de saptamina, cunoscuta ca New York Times Magazine. Practic, nu exista o editie de weekend care sa nu publice materiale extensive si favorabile privind sexualitatea, perversiunea sexuala, avortul, ori ateismul.

Dar tinta prima a ziarului este religia, in principal cea crestina. Iar cind e vorba de crestinismul american, tinta primara a atacurilor ziarului sunt catolicii si neo-protestantii, cele doua grupuri crestine care alcatuiesc jumatate din electoratul american si cei care in noiembrie i-au dobandit lui Trump Casa Alba. De zeci de ani New York Times i-a portretizat pe neo-protestantii americani ca pe cei mai diabiloci, needucati, inapoiati, intoleranti si ingusti la minte dintre crestini, atit in America cit si in restul lumii. Practic vorbind nu gasesti niciodata un articol pozitiv in paginile ziarului despre neo-protestanti. Totul este negativ, iar titlurile articolelor despre aceasta grupare crestina sunt josnice. Periodic New York Times anunta "moartea" neo-protestantilor. Anticipind cu confidenta alegerea lui Hillary Clinton la Casa Alba anul trecut, articolele negative la adresa neo-protestantilor, care alcatuiesc baza demografica a republicanilor americani, au fost numeroase. Articole cu titlul de genul "The Collapse of White Evangelicals" (Colapsul neo-protestantilor albi") au fost numeroase, iar mule din aceste articole au fost scrise de intelectuali care au abandonat credinta traditionala ori au trecut de la crestinism la islam, budism ori au devenit atei. Ba mai mult, daca crestinii americani vor sa faca anunturi publicitare in paginile ziarelor dintr-o perspectiva pro-valori, sunt respinsi. Ziarului nu ii scapa niciun scandal care se iveste din cind in cind in bisericile americane pe care le publica pe prima pagina a ziarului. Cam asa cum incepe sa se intimple si in Romania.

Carti pro-islamice

In timp ce New York Times face un efort intentionat si masiv de subminare a crestinismului in America, privind musulmanii New York Times face exact ce a facut de zeci de ani cu alte grupuri sociale ori curente - le normalizeaza, le prezinta "fata umana", si se erijaza ca protector al acestor grupuri minoritare impotiriva majoritatii "tiranice" crestine, si in special neo-protestante. Un exemplu graitor e din 11 ianuarie cind New York Times a publicat, in sectiunea Book Review (adica Recenzia cartilor), doua comentarii foarte simpatetice despre islam si musulmani. Tocmai acest comentariu ne-a determinat sa continuam subiectul aliantei tacite a secularismului intolerant cu islamul terorist. [Recenziile din New York Times pot fi citite aici:https://www.nytimes.com/2017/01/11/books/review/kareem-abdul-jabbar-letters-to-young-muslim-atheist-muslim.html?rref=collection%2Fsectioncollection%2Fbooks&action=click&contentCollection=books®ion=rank&module=package&version=highlights&contentPlacement=2&pgtype=sectionfront&_r=0]

Primul articol este o recenzie a cartii **Letters to a Young Muslim** ("Scrisori catre un tinar musulman"), tocmai publicata de Omar Saif Ghobash, iar al doilea o recenzie a cartii **The Atheist Muslim** ("Ateul musulman") a lui Ali A. Rizvi. Primul comentariu ne aminteste ca in 1786 in Tratatul de la Tripoli dintre Statele Unite si Maroco s-a mentionat ca America nu e o tara fondata pe crestinism si ca prima tara din lume care a recunoscut independenta Americii a fost Maroco musulman. Comentariile vor sa aminteasca americanilor ca la inceputul istoriei tarii lor 20% dintre sclavii care au ajuns in America au fost musulmani si ca atunci americanilor nu le-a fost teama de musulmani. De ce, atunci, intreaba New York Times, sa le fie teama astazi? Ba mai mult, recentele alegeri din America i-au infricosat, se zice, pe musulmanii Americii si ii indreptateste sa fie ingrijorati de presupusele sentimente "anti-musulmane" ale americanilor. Musulmanii se plang de incitare la ura si crime motivate de religia lor. Asta i-a facut pe peste 300 de lideri musulmani din America sa-i adreseze lui Trump o scrisoare in care isi exprima ingrijorarea. Frustrarea lui New York Times, exprimata in articol, este ca Trump nu ia seama.

Ba mai mult chiar, se zvoneste ca Administratia Trump a scos din Casa Alba toate simbolurile religioase puse acolo de Administratia Obama, inclusiv covoarele musulmane pentru rugaciune. Singurul simbol religios pastrat a fost crucea crestina.

"De ce ne urasc ei"? intreaba autorul comentariului, el insusi musulman, la adresa americanilor. Islamul, zice scriitorul, e o religie a "compasiunii si a umilintei". Terorismul islamist nu e mentionat de fel, dar indirect cititorii sunt informati ca islamul este, fundamental vorbind, o religie a pacii. "Extremistii" musulmani, cum ii numeste comentariul, sunt a "minoritate mica" ("small minority") care nu trebuie sa ingrijoreze. O oarecare simpatie subtila le este extinsa acestor "extremisti" de catre autor, amintind ca 70% dintre musulmani sunt analfabeti si ca 28% dintre cei 100 de milioane de arabi intre 15 si 29 de ani sunt someri. In consecinta, spune autorul, vina pentru extremismul lor nu e a lor ci a lipsei lor de educatie si a lipsei de locuri de munca. Pentru acesti tineri Statul Islamic e un refugiu pentru ca acolo primesc locuri de munca, adica o plata, mancare si ceva de facut.

Ateismul musulman

In final, insa, "scrisorile catre un tinar musulman" sunt sfaturi ori "intelepciunea" musulmana transmisa tinerilor musulmani. Iar cartea despre ateul musulman e apogeul satisfactiei celor care publica New York Times. In sfarsit, par ei sa exclame cu satisfactie, o carte scrisa de un fost musulman care neaga existenta lui Alah. Rar dai peste un ateu musulman, dar si mai rar peste unul care are curajul sa-si publice sentimentele negative fata de religia parintilor lui. Daca crestinii au fost subiectii criticii autorilor atei incepind cu Spinoza si pina astazi, ateismul musulman, asternut pe pagini, e intradevar o noutate. Cum ne putem astepta, entuziasmul lui New York Times privind ateul musulman nu cunoaste margini. E indoielnic ca New York Times ar folosi aceiasi termeni laudabili la adresa unei carti scrise de un autor crestin despre existenta lui Dumnezeu, creationism sau intelligent design.

Cartea ateului Ali A. Rizvi e etichetata "thoughtful, articulate, well documented, logical and made accessible by many personal anecdotes and pop culture refences" (cartea e "meditativa, bine inchegata, bine documentata, logica si accesibila prin descrierea unor experiente personale ale autorului si referinte la cultura sociala") Nu am dat niciodata peste astfel de calificative laudabile la adresa vreunei carti care promoveaza crestinismul. Rizvi e descris ca un erou, un Prometeu arab care vrea sa "mantuiasca lumea de ravagiile gandirii irationale care justifica violenta si distrugerea") ("Rizvi clearly wants to save the world from the ravages of irrational thinking that excuses all sorts of violence and destruction") In entuaziasmul lui, autorul il vede pe Rizvi ca pe un stalp al ateismului de inceput de secol care ar putea influenta gandirea tinerilor. Il pune in aceasi categorie cu apostolii ateismului de inceput de mileniu, britanicii Dawkins si Hitchens. ("This book -is- so compelling that Rizvi may well become the Dawkins or Hitchens for the millennial generation")

American Apostoles

Nu doar ziarele americane promoveaza "fata umana" si "intelepciunea" musulmana. Cartile care sunt scrise in ultimii ani privind relatiile istorice dintre crestinii americani si musulmani ii prezinta pe musulmani ca victime si pe crestini ca agresori. Un exemplu graitor este cartea lui Christine Leigh Heyrman, **American Apostles - When Evangelicals Entered the World of Islam**("Apostoli americani - evanghelicii patrund in lumea islamica") publicata in 2015. Recomandam cartea, cu rezervatii, dar numai celor care au rabdarea si tenacitatea sa invete din ea nu doar date istorice despre activitatile misionare ale neo-protestantilor americani in Orientul Mijlociu acum 200 de ani, dar sa si poata tolera tonul extrem de sarcastic si chiar agresiv al autoarei la adresa misionarilor. Dupa doar doua capitole esti tentat sa pui cartea jos fiind confruntat cu un ton dispretuitor la adresa acestor crestini care au dorit sa-i converteasca pe musulmani la crestinism.

Subiectul cartii e, fara indoiala, interesant. Autoarea a facut eforturi mari, studiind asiduu in arhivele neo-protestantilor americani munca lor misionara in lumea musulmana acum 200 de ani, in special in Imperiul Otoman. E suprinzator sa descoperi imensitatea acestui subiect, autoarea focalizindu-se doar pe o perioada scurta de timp, cam 20 de ani la inceputul Secolului XIX. Motivati de raspindirea evangheliei intre musulmani, acesti misionari au trait vreme de decenii in diferite parti ale Imperiului Otoman. Periodic au trimis in America rapoarte minutioase privind evenimentele istorice si religioase carora le-au fost martori, evenimentele cotidiene, relatiile si prieteniile care si le-au facut, obiceiurile si vietile bastinasilor, si aspectele politice si sociale din Imperiul Otoman acum 200 de ani. Rapoartele lor se afla astazi in arhivele bisericesti.

Pentru romani sunt interesante paginile 140 si 141 ale cartii care discuta activitatile lui Pliny Fisk, misionar neo-protestant din Boston in Imperiul Otoman. Fisk scrie despre "rebeliunea" Provinciilor Danubiene Moldova si Valahia impotriva Imperiul Otoman in 1821 condusa de Tudor Vladimirescu. La vremea evenimentelor din Muntenia, Fisk se afla in Smirna si mentioneaza ca "rebeliunea" valahilor si moldovenilor a dat, realmante, curaj si nadejde grecilor si crestinilor din Imperiul Otoman ca revolta romanilor va contribui la prabusirea Imperiului Otoman si ca isi vor dobindi libertatea.

Etichetele puse de autoare pe misionarii crestini din lumea musulmana de acum 200 de ani sunt cu totul ofensive - "aventurieri, idealisti, bigoti, plini de prejudicii, etc." (Paginile 250-256) Sunt acuzati de imperialism cultural si prozelitism. Autoarea ii ataca chiar si azi, "imperialislul"

lor, zicind ea, continuind si azi. Natural, autoarea trece cu vederea munca caritabila a acestor "apostoli" care, pe linga propovaduirea Cuvantului lui Dumnezeu, au finantat si construit clinici, spitale, orfelinate, scoli, si universitati. Dar aceste actiuni sunt si ele etichetate de autoare ca evidenta a "imperialismului" neo-protestantilor americani. (Paginile 255-256) Dar faptele graiesc mai mult ca vorbele. Fara misionarii americani ai Veacului XIX ei, de exemplu, astazi nu ar exista nici American University of Beirut [https://en.wikipedia.org/wiki/American_University_of_Beirut] nici American University in Cairo [https://en.wikipedia.org/wiki/American_University_in_Cairo] ori alte universitati si colegii fondate de ei in alte tari arabe din Orientul Mijlociu. Contributia lor la emanciparea musulmanilor din obscurantism e ignorata ori vazuta ca o forma de "imperialism" cultural.

Stire de ultima ora

Tocmai ne-a parvenit stirea ca in unele sate din Mali islamistii au dobindit puterea, au impus legile de tip sharia si au interzis botezul copiilor crestini si casatoriile crestine. Suntem ingrijorati. Cu doar citiva ani in urma francezii au expulzat jihadistii islamisti din Mali facilitind reintoarcerea crestinilor la casele lor. Suntem curiosi sa vedem cum ori daca New York Times si presa occidentala vor reactiona:http://www.christiantoday.com/article/shariah.law.imposed.in.mali.as.islamist.extremists.ban.baptisms.and.christian.weddings/104099.htm

ERATA: In primul nostru comentariu privind alianta dintre secularismul intolerant si islamul terorist am facut, din gresala o afirmatie gresita pe care astazi o corectam. Am scris: "In 2016 au fost ucisi in intreaga lume peste 90.000 de crestini, cu 10.000 mai multi ca in 2015". Corect, fraza trebuia scrisa: "In 2016 au fost ucisi in intreaga lume peste 90.000 de crestini, cu 10.000 **mai putini** ca in 2016". Ne cerem scuzele de rigoare.

-

VRETI SA FITI INFORMATI?

Buletinul informativ AFR apare in fiecare Marti si e dedicat mai mult stirilor de ultima ora, iar publicatia AFR online apare in fiecare Joi si e dedicata mai mult comentariilor si opiniilor. Cei care doriti sa primiti saptaminal stiri si comentarii la zi privind valorile si evenimentele legislative, politice si sociale care va afecteaza familiile, atit la nivel national cit si la nivel unional si international, sunteti invitati sa va abonati la buletinul informativ saptaminal AFR.

Cum? Inregistrindu-va numele si adresa electronica pe pagina home a sitului nostru electronicwww.alianta-familiilor.ro.

-

FACETI-NE CUNOSCUTI!

Faceti-ne cunoscuti familiilor si prietenilor d-tra. Dati mai departe mesajele noastre si incurajati-i sa se aboneze. Va multumim.

ANUNTURI

Cei care doriti sa faceti anunturi prin intermediul AFR privind evenimente legate de familie si valori va rugam sa ni le transmiteti la office@alianta-familiilor.ro.

Alianta Familiilor din Romania

www.alianta-familiilor.ro